

ד. **שאלה:** האם ניתן להשתמש בהן בז' נקיים כשמדביקים אותם לבגד.

תשובה: בז' נקיים ודאי טוב שהרי הן לבנות, אך צריכים גם סדינים לבנים אם הן זזות^(ה).

ו. **שאלה:** האם מותר להדביק תחבושות אלו על הלכנים בשבת.

תשובה: מדרבנן אסור אם זה ליותר ממצת לעת.

ז. **שאלה:** האם מותר לצאת מחוץ לעירוב בשבת עם תחבושת מודבקת לבגדים.

תשובה: אם כדי שהדם לא יזוב על הבשר מותר, ואם רק להגן על הבגד אסור^(ו).

מקורות והערות

לבנים אף אם לובשת בגד מהודק היטב שאינו מתהפך אף בלילה, ומ"מ במקום הצורך יש לסמוך על הבגד הסמוך לגופה אם הוא מהודק לגופה - שהוא לבן, ועי' לעיל בפרק ה' סעי' פה ובהע' שם.

ועי' בשיעורי שה"ל סי' קצו סעי' ג אות א ד"ה בז"נ, שכתב דבשבעת הנקיים יכולה ללכת עם תחבושת העשויה לספיגת זיעה, ואין לחוש שטיפת דם תספג בה.

(ו) תשובה בכת"י. בשו"ע או"ח סי' שא סעי' יג כתב דאשה נדה שקושרת בגד לפניו שלא תכלוך בדם נדותה אסורה לצאת בו אם לא יהא סינר עשוי כעין מלבוש, אבל אם קושרתו כדי שלא יכאב לה הדם ולא תצטער מותר לצאת בו. ובמשנה ברורה שם ס"ק נא כתב בשם המג"א דהיינו שלא יפול על בשרה וייתייבש עליה ונמצא מצערה ולכך מותר דכיון שכונתה בשביל צער אפילו נצלת עי"ז מטינוף דרך מלבוש הוא כשאר מלבושים שהם עשויים להגנת הגוף ומותר.

ועי' באגרות משה יו"ד ח"ג סי' מז אות ג, ואו"ח ח"ג סי' מז שכתב דבמוך שמניחה בנדתה לספוג את הדם. בזמז שהיא שופעת

(ה) תשובה בכת"י. ועי' בשו"ת שה"ל ח"ג סי' קכח אות ב וח"ד סי' קמא וסי' קסא, ח"ו סי' קכט אות כח, ובשיעורי שה"ל סי' קצו ס"ג אות ג ד"ה סדינים, שכתב דהא דאיתא בשו"ע סי' קצו ס"ג דבז' נקיים צריכה להציע על מטתה סדינים לבנים ונקיים הבדוקים מכתמים, היינו רק בזמנם שהיו ישנים בלא בגדים והבירור היה על הסדינים ולכן הוצרכו סדינים לבנים, אבל בזמנינו שהנשים לובשות תמיד בגד תחתון הצמוד לגוף גם בלילה, יוצאות בזה עיקר התקנה של לבישת לבנים בבגד זה, אבל בשאר בגדים לא צריך, ומ"מ מצד מנהג ישראל הכשר יש להציע גם על מטתה סדינים לבנים הבדוקים מכתמים, ואף שלובשת בגד תחתון לבן ונקי, כיון שהוא יכול לזוז.

ועי' גם באגרות משה יו"ד ח"ד סי' יז אות כז שכתב דאף שלובשת מכנסיים המהודקים לגופה טוב שתשים סדין לבן על מטתה דשמא לא יהיו המכנסיים מהודקין ממש, וגם יש חילוק בין ישיבה לשכיבה ובין ישיבה ושכיבה לעמידה דלא תמיד זה מהודק עליה.

ועי' גם בחוט שני עמ' רמב סעי' ג' וה' ובד"ה ודע, שכתב דיש לה להציע סדינים